

5

I.K.O.R. Hilversum 11
19.30 uur

"De Zaaier".

Een spel van André Monguil met als uitgangspunt de gelijkenis uit het achtste hoofdstuk van het Lucasevangelie.

BEROEFINGSBERICHTEN.

Beroepen te: BEMNEKOM toez., J.SMIT, te Groot Ammers; EDE toez., J.ZWIJNENBURG, te Kinderdijk; HOLLANDSCHEVELD toez., W.E.HEIJBOER, te Geldermalsen; KRALING-EVEER toez., W.RADSTAKE, te Oosterland; MARRUM toez., K.M.de BRUYN, te Nes en Wierum; RIDDERKERK-BOLNES, J.SMIT, te Groot Ammers; SOMMELSDIJK, J.ZWIJNENBURG, te Kinderdijk; ST.ANNA PAROCHIE, B.J.GEERLING, te Glanerbrug; STELLENDAM, E.J.SCHIMMEL, te Hei en Boeicop; VOLLENHOVE toez., K.M.de BRUYN, te Nes en Wierum; WORMER, L.J.v.d.KAM, te Arkel-Kedichem; WIJK N.Br., J.ZWIJNENBURG, te Kinderdijk; ZIJPE (vac.Zuid), W.S.BAKKER, te Moerdijk.

Aangenomen naar: BADHOEVEDORP (wijkgem.Lijnden), W.v.BEEM, vic., te Den Haag; GENÈVE (Ned.Prot.Gem.), H.BARTLEMA, luchtmachtpred., te Eindhoven; MIDLUM, M.J.GOLS, vic., te Eindhoven; tot predikant voor byz.werkz. (voor arbeid bij "Pro Rege"), H.PRAK, pred. voor byz.werkz. (Legerpred.)

Bedankt voor: BODEGRAVEN toez., J.ZWIJNENBURG, te Kinderdijk; GOUDA, H.HARKEMA, te Zeist; TER AA toez., H.STOLK, te Scheveningen; ZOETERMEER, H.HARKEMA, te Zeist.

Benoemd tot vicaris te: WEESP, H.E.VERMEULEN, kand., te Amsterdam Z.

REMONSTRANTSE GEMEENTEN:

Bedankt voor: HAARLEM, DR W.AALDERS, Herv.pred., te Den Haag.

BUITENLAND.

OOSTENRIJK.

Kanselafkondiging t.a.v. de huwelijksnood.

Reeds verleden jaar was op de vergadering van de generale synode van de Evangelische Kerk in Oostenrijk de huwelijksnood ter sprake gekomen en was gesproken over de vele echtscheidingen, de talrijke gevallen van abortus en dergelijke noodtoestanden in het gebocorte-armste land van Europa. Thans is met Pasen een kanselboodschap voorgelezen in alle Protestantse kerken in het land, waarin gewezen wordt op de huidige huwelijks- en familieproblemen. In Oostenrijk wordt één van de zes huwelijken door echtscheiding ontbonden en is meer dan de helft van de huwelijken kinderloos. In de kanselafkondiging wordt gezegd, dat het aantal echtscheidingen en de verhoging van de persoonlijke levensstandaard ten koste van het kindertal de kerk met ernstige zorg vervult. Ook het grote aantal van hen die in concubinaat leven geeft reden tot zorg. De generale synode van de Evangelische Kerk van Oostenrijk vraagt de gemeenteleden om in huwelijksmoeilijkheden en gewetensconflicten niet slechts de dokter en de advocaat op te zoeken, maar ook de zielszorger. Anderzijds zal de kerk niet nalaten om bij alle verantwoordelijke instanties er op aan te dringen dat kinderrijke gezinnen bepaalde tegemoetkomingen ontvangen, dat de huwelijksluiting wordt vergemakkelijkt door economische hulp. De Evangelische Kerk van Oostenrijk distancieert zich tegelijkertijd van de R.Katholieke pogingen, die het vaststellen van het huwelijks- en familierecht weer tot een zaak van de Kerk willen maken. De Staat, zo zegt de kanselafkondiging, moet zich in deze bewust blijven van haar verantwoordelijkheid voor God. "Het is geen onjuiste regeling dat vóór de kerkelijke huwelijksbevestiging het burgerlijk huwelijk gesloten moet worden".

Walter Lüthi: Karl Barth 70 jaar.

Op 10 mei wordt Prof.Dr Karl Barth, in 1886 te Bazel geboren, 70 jaar. Hij groeide op in Bern waar zijn vader hoogleraar was in de theologie, was 12 jaar predikant in Safenwil (Aargau) en vervolgens hoogleraar te Göttingen, Münster en Bonn en sinds 1935 te Bazel, waar hij dogmatiek doceert. Bij besluit van de regeringsraad van het kanton Bazel zal Prof.Barth ook na zijn 70ste verjaardag zijn hoogleraarsambt mogen blijven bekleden, opdat hij daardoor in de gelegenheid blijft zijn levenswerk - de voltooiing der Kerkelijke Dogmatiek - voort te zetten.

Over Karl Barth kunnen drie dingen gezegd worden. Hij is een ontdekker, een onderzoeker en een belijder.

Karl Barth, de ontdekker.

Om daar maar vast op voeruit te lopen: Het ging om niets minder dan het hiernamaals. De generatie van omstreeks 1900, en wij, in de tijd van de eerste wereldoorlog, hadden de hemel verloren. Wij waren op een verkeerde manier de hemel kwijtgeraakt en hadden ons tot de aarde gericht. Wij gingen gebukt onder een diepe schaamte.

Wij schaamden ons voor de hemel, voor ons christen-zijn, voor de Kerk en voor ons beroep als predikanten en theologen. Eigenlijk zouden we allen het liefste gedaan hebben, wat destijds Albert Schweitzer deed: het predikambt er aan geven en medicijnen gaan studeren. De Dienst des Woords was meer in discrediet dan ooit en wat het ergste was, wij gaven hem ook zelf geen crediet meer. Wij zochten de waarheid, maar wij zochten die overal behalve in de hemel. Wij zochten horizontaal, en wat wij in alle wind-richtingen vonden, was allemaal een beetje waar, maar niets was helemaal waar. Zo gaven wij onszelf in alle ernst met allerlei waarheden af, maar dat er een antwoord was op de Pilatus-vraag "wat is waarheid", waagden we nog nauwelijks te hopen.

In deze situatie trad Karl Barth op. Hij sprak ons niet over alles en nog wat - daarvan hadden we al meer dan genoeg, maar hij sprak ons van één ding, en dat was de hemel. Barth eiste ons op om niet opzij te kijken, maar omhoog. Niet uit het horizontale, maar uit het verticale was een beslissing te verwachten, en ook hulp. "Kaarsrecht van boven" was één van de uitdrukkingen, die wij destijds van Barth hoorden. En "God is de gans andere", de "totaliter aliter". Het was zijn in het begin der twintiger jaren verschenen commentaar op de Brief aan de Romeinen, die destijds op ons, jonge studenten, inwerkte als een opzienbarende ontdekking. En het was werkelijk niet maar iets van een meer of minder helpend technische détail, en ook niet een of ander continent, het was de hemel, die voor ons ontdekt, opnieuw ontdekt werd. De taal van de Römerbrief was stormachtig en uitdagend en van een begenadigde eenzijdigheid. Men spotte wat met de bijzondere dominee van Safenwil: hij was een inflatie-theoloog. Immers, in Duitsland en ook in andere landen was er toen inflatie. De protestantse christenheid van het Avondland was er echter ook na aan toe om niet alleen aan geld-inflatie te denken, maar ook aan een inflatie van het geloof, en om weg te zinken in relativisme. Thans kan men zich nog maar moeilijk indenken, hoe dit op ons inwerkte, toen wij hoorden, dat er "een schat is in de hemel".

Karl Barth, de onderzoeker.

"God is in de hemel en wij, mensen, zijn op de aarde". Met dit als inzet begint Barth te onderzoeken. Onze generatie is gewoon om, als er van onderzoekingen sprake is, te denken aan techniek en natuurwetenschap. Daar ziet de 20ste eeuwse mens zijn "bekwame koppen" aan het werk. In boek en film wordt het heldendicht van een Edison, van een Pasteur, van het echtpaar Curie bezongen. Inzet en prestatie gelden het onderzoek van het atoom.

En daar gebeurt nu het eigenaardige, dat er iemand komt, eveneens een onderzoeker van formaat, die verstand en wil, tijd en leven in dienst stelt van het onderzoek van de hemel. Met dezelfde zorgvuldigheid waarmee de atoomonderzoeker zijn metingen verricht, met dezelfde behoedzaamheid waarmee de bouwer van een waterkrachtstation zijn berekeningen maakt, wetend, dat de kleinste fout onoverzienbare gevolgen kan hebben, met diezelfde ernst is er iemand, die de "diepten Gods" onderzoekt. Wetend, dat onachtzaamheid nog heel wat andere verwoestingen zal aanrichten als het instorten van een brug. Met dapper ijver om te onderzoeken, gaat Barth onvermoeibaar de 66 boeken van Oude en Nieuwe Testament af. Men zou wel eens de bijbel willen zien, die hij in tientallen van jaren door een intens gebruik, dag en nacht, heeft stukgelezen. En altijd weer trekt hij door de ruimten der christelijke kerken van 20 eeuwen en hoort hij, in verantwoordelijkheid luisterend naar God, wat God de mens toen en daar door de Heilige Geest heeft ingegeven, wat daar en toen op grond van het hen geschonken geloofsbelijden zich tot God de Schepper richtte, of wat betrekking had op de Wederkomst van Christus, of wat te maken had met het geheimenis der uitverkiezing. Op deze wijze, door zo nauwlettend mogelijk te luisteren naar het getuigenis van de bijbel en naar de uitlegging die in de Kerken daarvan werd gegeven, ontstond en wordt nog steeds uitgebreid, het werk van de "Kerkelijke Dogmatiek". Wie deze onderzoeker op verre afstand op zijn weg een eindje tracht te vergezellen, die krijgt de bijbel lief en door de bijbel de Kerken der eeuwen. En dat niet slechts in hun vertegenwoordigers op aarde, maar ook de schare die is vóórgegaan, de zaligen, de heiligen en de engelen, voor wie Barth een diep begrip heeft.

Karl Barth, de belijder.

Er is het type geleerde, dat zich voornamelijk in zijn ivoren toren terugtrekt. Bij alle tucht en gestrengheid, die in wezen aan zulk een levenswerk ten grondslag ligt, deinst Barth er niet voor terug om, als het nodig is, telkens en telkens weer in de openbaarheid van Kerk en wereld te treden en stelling te nemen met betrekking tot de kerkelijke, culturele en politieke vragen van de dag. Zo heeft Barth een rechtstreeks en actief aandeel genomen aan de Belijdende Kerk in Duitsland. Teruggekeerd in Zwitserland werd hij een der leidende figuren in het verzet tegen Hitler en in geheel Europa. Van zijn regelmatige briefwisseling over alle grenzen heen gedurende 12 jaar Nazibewind, legt de band "Eine Schweizer Stimme" getuigenis af. En sedert het eind van de oorlog behoort hij tot hen, die onophoudelijk waarschuwen tegen de zwart-wit tekening van de problemen van Oost en West.

Herhaaldelijk heeft hij de laatste jaren zijn stem verheven tegen de herbewapening van Duitsland.

Zo is hij een "professor", en dat betekent letterlijk: een belijder. Deze stellingnemen komen niet in de eerste plaats voort uit zijn natuur of zijn temperament, ook niet uit zijn nationaliteit, maar uit zijn theologie. Geloof en leven, zoals hij die verstaat, mogen en kunnen niet van elkaar gescheiden worden, maar vormen een eenheid. En het belijden van het geloof is niet maar een toestand, maar een levenshouding. Immers, als uit al dit positieven zo iets als een onburgerlijke grondtrek te definiëren is, dan geschiedt dat vanuit de wetenschap, dat zelfs het stellingnemen van God in Jezus Christus wijst op "een neiging naar beneden". Daarom was het destijds al nauwelijks een jeugdige zijsprong toen de nog jonge dorpsdominee behoorde bij de weinigen, die, uit erkenning van de onopgeloste arbeidersvragen, lid werd van de Sociaal Democratische Partij. Zijn openheid naar en zijn bekendheid met de wereld, waarover men in zijn boek over het "Protestantismus des 19. Jahrhunderts" inzicht krijgt, die Mozart stelt boven Bach, heeft haar grond alleen in het geloof aan de allesomvattende genade van Christus: God heeft in Christus de wereld lief!

En ook dit behoort tenslotte tot de belijder Barth, dat hij in het geloof in Christus eindoverwinning onbezwaard zingen, spelen en lachen kan. Zo zal hij ook kunnen lachen over de artikelen, die naar aanleiding van zijn 70ste verjaardag worden geschreven. Wat eenmaal de Russische dichter Nikolaus Gogol van zijn levenswerk schreef, kan men met nog veel meer recht van Karl Barth zeggen: "Heel mijn streven is er op gericht, dat ieder, die mijn werken gelezen heeft, naar hartelust om de duivel kan lachen". Wie bij alle ontdekken, onderzoeken en belijden zo royaal van de genade van Christus leeft, heeft goed lachen.

Azië in beweging.

De president van de Lutherse Wereldbond, Landsbisschop Dr Lilje is kort geleden teruggekeerd van een reis door Azië en Noord-Amerika.

Hij heeft daarna mededelingen gedaan over zijn ervaringen en indrukken.

In Azië was het vooral het jonge nationalisme, dat grote indruk op hem maakte. Overal merkt men hoe het tijdperk van het kolonialisme aan het voorbijgaan is of reeds voorbij is. De Europese volken bepalen heden ten dage niet meer het lot van deze uitgestrekte gebieden. Bijna alle volken hebben hun zelfstandigheid verkregen, en, zo zeide bisschop Lilje, het dwingt respect af om te zien, vooral in India en Indonesië wat de volken thans reeds uit hun nieuwe vrijheid opgebouwd hebben. Weliswaar voltrekt zich de ontwikkeling in Azië niet zo explosief als in Afrika, maar in al deze zelfstandig geworden gebieden is een geweldige activiteit te bespeuren.

Dit geldt niet alleen voor het politieke of het economische leven maar evenzeer voor de ontwikkeling van de christelijke Kerken: uit de vroegere zendingsgebieden zijn zelfstandige jonge Kerken ontstaan. Nu thans in Tranquebar bisschop Manikande als eerste inheemse bisschop aan het hoofd van de Kerk staat, is ook dat een bewijs voor de verkregen zelfstandigheid.

In alle jonge Kerken wordt men getroffen, aldus de bisschop, door het onvervalst belijden, zonder enig compromis van het christelijk geloof, zoals men dat in het oude Europa nauwelijks vindt.

Als tweede punt - naast het nationalisme - noemde de bisschop de confrontatie met het communisme. Geen enkel Aziatisch land kan dit ontlopen. Voor velen is het een verrassing hoe sterk de communistische gedachtengang in vele lagen der maatschappij - zoals bij de intellectuelen van India - zich reeds heeft ingedrongen. Daarbij mag niet over het hoofd worden gezien, dat dit communisme slechts zeer weinig te maken heeft met het materialisme, zoals dit in Moskou gepredikt wordt. Men weet zelfs soms niet eens wie Karl Marx is!

In de eerste plaats wordt men aangetrokken door de economische en sociale kracht die het communisme in deze gebieden probeert te ontplooiën. Toch was bisschop Lilje van mening, dat het communisme nauwelijks het gehele Aziatische gebied zal veroveren, omdat de innerlijke afweerkrachten te sterk zijn. Beslissend zal evenwel zijn hoe men in het gebied tussen Karachi en Tokio waarin bijna de helft van de bevolking der aarde samengedrongen woont, het sociale probleem zal oplossen.

De derde indruk, die men op een dergelijke reis in het bijzonder ondervindt, is van religieuze aard. "Er is op het ogenblik in de godsdienstgeschiedenis in de wereld enorm veel gaande", zeide bisschop Lilje. "Alle wereldgodsdiensten maken thans een renaissance door - het Hindoeïsme, het Boeddhisme, het Shintoïsme; maar ook datgene wat zich voltrekt in het kerkelijk leven in Noord-Amerika behoort hiertoe. Over Amerika gaat heden ten dage een golf van 'kerkelijkheid'. Deze golf mag men volstrekt niet als slechts een modeverschijnsel uitleggen."